

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/43/2020
Identifikačné číslo spisu: 1415212478
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1415212478.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S. U., bývajúceho v G., S. 1, zastúpeného advokátskou kanceláriou Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., so sídlom v Bratislave, Twin City Tower, Mlynské Nivy 10, za ktorú koná advokátka a konateľka Mgr. Jana Alušíková, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Račianska 71, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10C/500/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2019 sp. zn. 15Co/9/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 10. augusta 2017 č. k. 10C/500/2015-185 zamietol žalobu a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Vychádzal zo žaloby doručenej súdu prvej inštancie dňa 19. októbra 2015, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej náhrady škody v sume 94.637,73 €. Žalobca žalobu dôvodil tým, že náhradu škody si uplatňuje titulom nesprávneho úradného postupu prvostupňového súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25C/157/2013 o určenie neúčinnosti právneho úkonu. V tomto konaní podal na zabezpečenie svojho nároku - okrem iného - návrh na nariadenie predbežného opatrenia, keďže existovala dôvodná obava z ďalšieho prevodu vlastníckeho práva k posudzovanej nehnuteľnosti. O tomto návrhu rozhodol prvostupňový súd uznesením z 21. mája 2013, ktorým zakázal žalovanej nehnuteľnosť scudzit', darovať, založiť, zaťažiť právami tretích osôb, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Uznesenie o predbežnom opatrení bolo vyhotovené dňa 21. mája 2013, expedované súdom bolo až dňa 24. júna 2013, teda viac ako mesiac po jeho vyhotovení (veriteľovi bolo doručené dňa 25. júna 2013). V tomto období došlo k ďalšiemu prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo žalovanej na ďalší subjekt, čím došlo k zmareniu uspokojenia predmetnej pohľadávky a tým mu vznikla škoda, ktorá bola vyčíslená v sume 94.637,73 €. So žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody sa obrátil dňa 8.

novembra 2013 na žalovanú s tým, že podaním zo dňa 15. mája 2014 mu bolo oznámené, že jeho nároku na náhradu škody nebolo vyhovené.

1.2. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 3 ods. 1 písm. a/, d/, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) dôvodiac nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a nesplnením predpokladov na náhradu škody.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 30. januára 2019 sp. zn. 15Co/9/2018 (ďalej aj „napadnuté odvolacie rozhodnutie“) potvrdil prvostupňový rozsudok a žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie uvedenou v napadnutom rozhodnutí o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže predmetom postúpenia môže byť akákoľvek pohľadávka, pokiaľ jej postúpenie nevylučuje zákon; judikatúra súdov vyvodila postupiteľnosť aj práva na náhradu škody majetkovej povahy spôsobenej rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom písomnou zmluvou (R 50/2010).

2.2. Ďalej uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom prvostupňového súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25C/157/2013, ktorý porušil ustanovenie § 75 ods. 9 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a rozhodnutie o predbežnom opatrení, ktoré v rámci tohto konania nariadil, neodoslal do troch dní od jeho nariadenia. V dôsledku tohto pochybenia prvostupňového súdu došlo podľa žalobcu k prevodu vlastníckeho práva k posudzovanému bytu na tretí subjekt a tým došlo k zmareniu uspokojenia jeho pohľadávky, čím mu vznikla škoda vo výške 94.637,73 €, ktorá predstavuje priznanú sumu s príslušenstvom jeho právneho predchodcu v konaní vedenom na prvostupňovom súde pod sp. zn. 6C/277/2007.

2.3. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu súdu, pretože bolo jednoznačne preukázané, že došlo k porušeniu zákona (§ 75 ods. 9 OSP), keď súd prvej inštancie nezaslal stranám sporu uznesenie o nariadení predbežného opatrenia v zákonom stanovenej lehote troch dní od jeho nariadenia. Stotožnil sa však so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal vznik škody, keďže má právo na plnenie (dokonca judikované) voči svojmu dlžníkovi.

2.4. Nebolo možné sa stotožniť s odvolacími námietkami žalobcu v jeho odvolaní týkajúcimi sa exekučného konania, v ktorom sa žalobca domáha uspokojenia svojej pohľadávky, pretože predložil iba správu k exekučnému konaniu EX 1689/2015 z 12. októbra 2016 (č. l. 89 spisu), ale žiadnym spôsobom nepreukázal, že by už jeho pohľadávka voči dlžníkovi V. T. bola nevyhľaditeľná, napríklad že došlo k zastaveniu exekúcie. Žalobca má teda inú možnosť domôcť sa splnenia povinnosti od dlžníka uloženú mu rozsudkom v konaní vedenom na prvostupňovom súde pod sp. zn. 6C/277/2007 (zaplatenie sumy 53.110,27 € s príslušenstvom) v rámci exekučného konania, ktoré podľa tvrdenia žalobcu stále prebieha, resp. žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa jeho pohľadávka stala nevyhľaditeľnou. Preto je jeho nárok na náhradu škody vylúčený práve z dôvodu uspokojenia jeho pohľadávky iným spôsobom. Až konečný výsledok exekučného konania voči dlžníkovi totiž môže žalobcovi prívodiť vznik škody. Z tohto pohľadu je žaloba podaná predčasne, nakoľko žalobcovi škoda (v podobe nevyhľaditeľnosti jeho peňažného nároku) ešte nevznikla. V prvom rade si totiž žalobca musí vysporiadať svoje nároky s osobou, s ktorou bol jeho právny predchodca v zmluvnom vzťahu a vo vzťahu k iným subjektom si môže uplatňovať mimozáväzkovú zodpovednosť za vznik majetkovej ujmy až v prípade, ak jeho právo na peňažné plnenie nebolo a už nemôže ani byť uspokojené. Náhrady za plnenie, na ktoré je povinný priamy dlžník, sa totiž nemožno úspešne domáhať na ďalších subjektoch z titulu ich zodpovednosti za škodu skôr, než vôbec majetková ujma veriteľovi vznikla. Žalobcovi preto nesvedčí právo domáhať sa svojich nárokov titulom náhrady škody voči štátu pred vyporiadaním si svojho nároku voči priamemu dlžníkovi, uviedol odvolací súd.

2.5. Súd prvej inštancie tiež správne konštatoval v odôvodnení napadnutého rozsudku, že absentuje aj príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. K zmenšeniu majetku žalobcu zmarením uspokojenia jeho pohľadávky totiž nedošlo v priamej príčinnej súvislosti s nedodržaním zákonnej lehoty na odoslanie rozhodnutia o predbežnom opatrení.

2.5.1. Možnosť uspokojenia judikovanej pohľadávky z prevedenej nehnuteľnosti bola závislá od výsledku konania o odporovateľnosti právneho úkonu. Pokiaľ teda žalobca tvrdil, že škoda mu vznikla zmarením uspokojenia pohľadávky v dôsledku nemožnosti jej uspokojenia z prevedenej nehnuteľnosti, z tohto pohľadu sa javí ním tvrdená škoda ako hypotetická, nakoľko v tomto konaní o náhradu škody nie je možné riešiť ako predbežnú otázku skutočnosť, či by bol v konaní o odporovateľnosť právneho úkonu úspešný a nie je ani isté, či by bol - na základe v jeho prospech vydaného rozsudku o neúčinnosti právneho úkonu - úspešne dosiahol vymoženie svojej pohľadávky. Z uvedeného vyplýva, že len nedodržaním lehoty pri doručovaní rozhodnutia o predbežnom opatrení nedošlo ku vzniku škody, teda k zmareniu uspokojenia jeho pohľadávky; nemožno totiž s istotou predpokladať, že žalobca by bol úspešný v konaní o odporovacej žalobe a bol by aj úspešne dosiahol uspokojenie jeho pohľadávky z nehnuteľnosti.

2.5.2. Ďalej odvolací súd v tejto súvislosti uviedol, že zmenou vlastníctva k nehnuteľnosti v priebehu konania o odporovacej žalobe nie je nijako dotknuté právo veriteľa úspešne sa domáhať odporovateľnosti právneho úkonu a v prípade, ak veriteľ nemôže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech, ktorých existencia vylučuje súčasný vznik škody. Keďže vlastnícke právo toho, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech k veci, ktorá bola predmetom odporovateľného úkonu, nie je podmienkou úspešného uplatnenia odporovacej žaloby, a nemá to vplyv ani na možnosť veriteľa uspokojiť svoju pohľadávku v prípade úspešného odporovania právnemu úkonu, nemôže byť daná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom tvrdenej škody v podobe nemožnosti uspokojenia judikovanej pohľadávky. Zmena vlastníckeho práva v konaní o odporovacej žalobe tak nemá priamy vplyv na úspešnosť žaloby a následné uspokojenie judikovanej pohľadávky žalobcu, a preto v danom prípade absentuje priama, bezprostredná príčinná súvislosť medzi žalobcom tvrdeným zmenšením majetku a nedodržaním lehoty na odoslanie rozhodnutia o predbežnom opatrení, uzavrel odvolací súd.

2.6. Odvolací súd na námietku žalobcu, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, neprihliadol, keďže o tejto otázke už Krajský súd v Bratislave rozhodol vo veci sp. zn. 4NcC/18/2016 a žalobca iné - nové skutočnosti neuviedol. Rovnako sa nestotožnil s námietkami žalobcu o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Po opise priebehu súdneho konania a zdôvodnení jeho dovolacích námietok navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté odvolacie rozhodnutie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a aby mu priznal náhradu dovolacích trov v celom rozsahu.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP žalobca namietal, že odvolací súd nesprávne právne posúdil vec, ak neakceptoval jeho odvolaciu námietku, že vo veci rozhodol vylúčený sudca iba s odôvodnením, že o námietke zaujatosti už rozhodol. Podľa jeho názoru mal odvolací súd uvedenú námietku riadne posúdiť. Ak tak neurobil, odklonil sa od rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 5Obo/8/2016 a sp. zn. 3Cdo/153/1996).

3.2. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP žalobca namietal nižšími súdmi nesprávne právne posúdenie otázky, „či nevyožiteľnosťou pohľadávky žalobcu, ktorá (nevyožiteľnosť) bola podľa tvrdenia žalobcu spôsobená nesprávnym výkonom verejnej moci, sa rozumie nevyožiteľnosť v zmysle ustanovení Exekučného poriadku“.

4. Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa.

Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

7.2. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava odvolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

8. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP

9. Žalobca podal dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP z dôvodu, že odvolací súd riadne neposúdil jeho odvolaciu námietku, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Výtýkal odvolaciemu súdu, že v tejto súvislosti (iba) poukázal na skutočnosť, že o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom v priebehu konania už rozhodol. Odvolací súd sa mal podľa žalobcu odkloniť od rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 5Obo/8/2016 a 3Cdo/153/1996 (pozri bod 3.1.).

10. Žalobca, kvalifikovane zastúpený advokátom, podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom (ako uviedol v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP). V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP). Ak takáto konkretizácia uplatneného dovolacieho dôvodu súdu chýba, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

11. Z obsahu podaného dovolania žalobcu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (bod 3.1 a 9) je už na prvý pohľad zrejmé, že žalobca v skutočnosti nebrojí proti nesprávne právne posúdeniu veci odvolacím súdom (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP v spojení s § 432 ods. 1 a 2 CSP), ale proti vadám (zmätočnosťami) vyplývajúcim z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (nedostatok dôvodov) resp. § 420 písm. e/ CSP (rozhodoval vylúčený sudca). V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že pokiaľ dovolateľ, kvalifikovane zastúpený advokátom, explicitne formuloval dovolanie v tejto časti podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a navyše aj uviedol rozhodnutia najvyššieho súdu, od ktorých sa mal odvolací súd odkloniť (bez ohľadu na to, či uvedenie týchto rozhodnutí bolo primerané alebo nie, pozn.), dovolací súd sa mohol zaoberať len prípustnosťou dovolania z hľadiska dovolacieho dôvodu týkajúceho sa nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože v zmysle § 440 CSP bol týmto uplatneným dovolacím dôvodom viazaný. „V porovnaní s pôvodnou úpravou (§ 242 ods. 1 druhá veta OSP), súčasná úprava už neumožňuje dovolaciemu súdu prihliadať na vady zmätočnosti ex offio ... Tento postup súvisí s dôsledným zachovávaním dispozičného princípu a princípu právnej istoty, ako aj procesnej zodpovednosti strán za ochranu svojich práv. Odstraňovanie nedostatkov rozhodnutia a konania jemu

predchádzajúceho prostredníctvom opravných prostriedkov je v dispozícii strán konania“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 1417 - 1422).

12. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nie je prípustné, a preto ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP

13. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP žalobca namietal nižšími súdmi nesprávne posúdenie otázky, „či nevykonalnosťou pohľadávky žalobcu, ktorá (nevykonalnosť) bola podľa tvrdenia žalobcu spôsobená nesprávnym výkonom verejnej moci, sa rozumie nevykonalnosť v zmysle ustanovení Exekučného poriadku“ (bod 3.2.). S uvedenou námietkou sa dovolací súd nezaoberal, pretože vecný dovolací prieskum takto nastolenej otázky (bez ohľadu na jej prípadný skutkový rozmer, pozn.) by bol v okolnostiach posudzovanej veci akademický a bez praktického významu k napadnutému odvolaciemu rozhodnutiu, vzhľadom na uvedené v bode 14.2., 14.3 a 14.4.

14. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

14.1. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľne viaceré charakteristické znaky. Vždy musí ísť o otázku právnú. Jej riešenie sa bezprostredne odvíja od aplikácie (výkladu, interpretácie) noriem hmotného alebo procesného práva (napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine, Civilných procesných kódexov a pod.). Nemôže ísť (len) o otázku skutkovú, teda takú, ktorá sa spravidla spája s tvrdeniami sporových strán a býva predmetom dokazovania.

14.2. Pokiaľ rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na dvoch alebo viacerých (z hľadiska merita rozhodnutia rovnocenných) dôvodoch, z ktorých každý jeden aj len samostatne bol súdom považovaný za kľúčový [v tom zmysle, že so zreteľom naň bolo treba žalobu buď zamietnuť alebo (naopak) žalobe vyhovieť], zaťažuje procesná povinnosť dovolateľa preukázať prípustnosť a opodstatnenosť dovolania vo väzbe na každý jeden z týchto dôvodov. Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky, takto dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia. Inak povedané, ak z dvoch alebo z viacerých kľúčových a rovnocenných dôvodov, na ktorých právne stojí napadnuté odvolacie rozhodnutie, minimálne jeden dôvod v rámci dovolacieho prieskumu podľa § 421 ods. 1 CSP obstojí (dovolanie je tu neprípustné, alebo nie je tu dôvodné, resp. tento dôvod nie je dovolaním napadnutý, pozn.), nemôžu obstať ďalšie dôvody podľa § 421 ods. 1 CSP, aj keby všetky ostatné kľúčové dôvody mali byť in concreto prípustné a opodstatnené [dôvodné (3Cdo/158/2017, 7Cdo/32/2019, 7Cdo/129/2018, 7Cdo/98/2019, 7Cdo/242/2019)].

14.3. Odvolací súd v posudzovanej veci založil svoje právne závery na dvoch kľúčových dôvodoch, pre ktoré bola žaloba zamietnutá resp. odvolacím súdom prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené. Prvým bol jeho záver, že žalobca nepreukázal nevykonalnosť jeho judikovanej pohľadávky voči dlžníkovi (ktorého zodpovednosť predchádza prípadnej zodpovednosti žalovanej, pozn.), keďže exekučné konanie nie je stále ukončené (bod 2.4.). Druhým bol jeho záver, že absentuje príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, keďže k zmenšeniu majetku žalobcu zmarením uspokojenia jeho pohľadávky nedošlo v priamej príčinnej súvislosti s nedodržaním zákonnej lehoty na odoslanie rozhodnutia o predbežnom opatrení (body 2.5., 2.5.1. a 2.5.2.).

14.4. Pokiaľ existuje určitá súvislosť medzi žalobcom nastolenou otázkou (bod 3.2. a 13) a prvým nosným právnym záverom odvolacieho súdu, toto už neplatí voči druhému nosnému právnemu záveru, ktorý sa predmetom dovolacieho prieskumu nestal a naďalej by platil, aj keby dovolací súd prípadne nesúhlasil s prvým právnym záverom odvolacieho súdu.

15. Z uvedených dôvodov najvyšší súd v tejto časti odmietol dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f/ CSP.

16. Výrok o náhrade trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.